

[Justitsministeren]

være udvalgs møde. Jeg vil gætte på, at jeg bliver kaldt til samråd. Men jeg vil gerne sige, at det, man forlanger i det spørgsmål, som hr. Svend Erik Hovmand stillede, er en total garanti for, at ingen domstol vil kunne tilkende nogen nogen erstatning for mistede rettigheder under nogen form som følge af denne lovgivning. En så absolut udtalelse kan ingen afgive. Ingen kan på forhånd gennemtænke enhver situation, som kan opstå, men det gør ikke den kommende lov til en ekspropriationslov. Det er den ikke efter min opfattelse.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg skal kun kort bekræfte, at i det eksempel, hr. Dræbye nævnte, vil der blive tale om stop for udstykning, men det, der sker her, er, at vi, som når vi tidligere har reguleret på boligområdet, har forlangt fysisk iværksættelse af arbejderne. Det har vi gjort tidligere. Folk er tidligere kommet i klemme med nogle projekteringsomkostninger, men vi er ikke løbet ind i ekspropriationssager af den grund.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg må herefter konstatere, at justitsministeren har bekræftet, at dette lovforslag ikke udelukker mulighed for ekspropriation.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har sagt, at dette lovforslag efter min opfattelse ikke falder ind under grundlovens § 73, 2. stk., men ingen kan på forhånd udelukke i de atypiske situationer, der kan forekomme, at der vil kunne anlægges en sag ved domstolene, der måske kan give anledning til en erstatning af en eller anden art. Det kan ingen på forhånd udelukke. Det er det forhåndstilsagn om, at det er ganske udelukket med held at rejse en sag, som man beder om, og det er det, ingen kan give, og det er det, ingen ved tidligere love af denne art nogen sinde har bedt om.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det jo en sag af stor vigtighed, og jeg vil gerne spørge justitsministeren, om det er sådan, at folkettingen stadig væk kan regne

med det svar, som justitsministeren har tilstillet boligudvalget. Hvis ikke justitsministeren stadig væk mener det, bør han gå herop og sige det. Der står nemlig i de sidste 2½ linje:

»Efter justitsministeriets opfattelse vil man herved«, og så kommer det vigtige, »i al væsentlighed have løst de problemer i relation til grundlovens § 73, som opdelingsforbuddet giver anledning til.«

Modsætningsvis må man så slutte, at når man i alt væsentligt har løst problemerne, så må man stadig væk kunne konstatere, at der er problemer; som justitsministeren ikke har løst.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil opfordre de ivrige spørgere til at afvente udvalgsbehandlingen. Der agter jeg at give det svar, der skal gives, og det kan derefter trykkes.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nej hov, hr. justitsminister, den går ikke! Se, vi har folkestyre her i landet, og hvis folkettingen behandler en sag af relevant karakter, stiller relevante spørgsmål til landets ministre, så kan ministrene sandelig ikke, fordi pressen sidder deroppe og hører efter, sige: det svar giver jeg i udvalget. Så må ministeren være forpligtet til at svare fra denne talerstol.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har i en principudtalelse sagt det, der er min opfattelse af denne sag. Denne principudtalelse sluttede med, at den lovgivning, der er på vej igennem tinget, efter min opfattelse ikke rammes af grundlovens § 73, stk. 2. Og så må vi gemme de detaljer, der måtte være tilbage med hensyn til forståelsen af de papirer, der er sendt frem. Jeg skal gerne vende tilbage til dem.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil for det første gerne sige, at det bilag, der henvises til, hvor der blev talt om »i al væsentlighed«, var et bilag, der kom, før ændringsforslag nr. 10 overhovedet var udformet. Der stod, at justitsministeriet havde erfaret, at boligministeren agtede at fremsæt-